

[Poul Møller.]

deribevinger gældende bestemmelser, går jeg ud fra at den højtærede justitsminister vil påse.

Spørgsmålet om, hvorvidt dette er egnet til at gavne dansk film, er ikke overladt til filmsfondens bedømmelse. Hvis man læser § 18 igennem, har folketinget nøje specificeret, hvad midlerne kan bruges til. Man kan virkelig ikke kalde denne spisning for en administrativ udgift, så kommer vi for langt ud med hensyn til administrationsudgifter her i landet.

Der står i § 18, stk. 2, at fondens midler skal bruges til uddannelse på filmskunstneriske og filmstekniske områder, til produktion af kortfilm, til ydelse af kvalitetsbidrag, til ydelse af garanti, til ydelse af støtte til udarbejdelse af filmsmanuskripter, til præmiering af filmsudlejere, til ydelse af lån til bevillingshavere, til ydelse af stipendier til filmskunstnere, til ydelse af støtte til danske films deltagelse ved udenlandske filmsfestivaler, og derudover, som jeg citerede, kan ministeren give særlig tilladelse til ydelse af fondens midler. Det er imidlertid præciseret mange gange her i folketinget, at vil man have bevilling til en sådan fests afholdelse, er det bevillingsmyndighederne, der skal yde denne bevilling. Det er præciseret over for statsbanerne, der også har sit selvstændige budget, og det er præciseret over for mange andre foretagender her i landet, at man kan ikke bruge 40.000 kr., som ikke er omfattet af finanslovens budget. Når der står, at filmslovens budget skal godkendes på finansloven, hvad det også er blevet, så kan man ikke bruge det til anvendelse heraf, og derfor vil jeg gerne til sidst stille dette til-lægsspørgsmål til den højtærede kulturminister, om han vil pålægge filmsfonden ikke i fremtiden at anvende disse så store midler til fest ved uddeling af filmsfondens penge.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): I modsætning til det ærede medlem hr. Poul Møller finder jeg, at det i denne særlige forbindelse, hvor stat og erhverv arbejder sammen for at skabe interesse for kunstneriske danske film, er en naturlig administrativ udgift i henhold til lovens § 18, stk. 1. At arrangementet også virkelig har skabt interesse om dansk film, kan en-

hver aflæse af aviserne lørdag den 4. december, der netop bekræfter den store interesse for kunstneriske danske film, en interesse, der i særlig grad er blevet forstærket ved, at man har fulgt den internationale sædvane, som vi næppe skal afvige så forfærdelig meget fra her, hvis vi vil skabe et stort, dansk publikum til vore gode film.

Når man yderligere tager i betragtning, at der den aften uddeltes $1\frac{3}{4}$ mill. kr., ikke i gaver, som det ærede medlem siger, men i præmier, finder jeg, at en administrativ udgift af denne art på 2-3 pct. af dette beløb ikke kan give mig anledning til at påtale det skete og ej heller til at udstede forbud mod, at man holder en fest næste år.

Jeg kan forsikre det ærede medlem, at den lidt puritanske indstilling, som jeg i og for sig glæder mig over i forholdet til offentlige udgifter, skal jeg gerne understrege, når næste års fest skal afholdes, men jeg finder ikke, at der er nogen grund til at bryde international sædvane, og jeg finder også, der er hjemmel i filmsloven for den fest, der her har været holdt. Når stat og erhverv arbejder sammen, må man en gang imellem fravige det, der ellers er den faste statslige praksis.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1966 til 31. marts 1967.

(Foregående del af første behandling findes i tidenden sp. 2023).

Forhandlingen genoptoges.

Knud Hertling: Det er for enhver en ganske behagelig fornemmelse at føle sig som medlem af en velhavende familie. Denne fornemmelse turde være fremherskende også hos den grønlandske befolkning, der jo trods alt er medlem af familien Danmark. Denne familie er trods mange økonomiske problemer ikke nogen fattig familie, selv med den store verdens